

Kras
äggskal i din kupade händer
över hela mitt bröst.

Vi pratar inte längre
vi slutade någon gång förra hösten.

Kan utan ord parera situationer
där varningslampor skriker och sveper
sitt röda ljus
längs med våra huvuden.

Det räcker med
att jag låter tv:n vara din
och förflyttar mig
till trottoaren
nedanför de fem våningarna.

När du är ute och jag lagar sega gryn åt mig själv
undrar jag om du skrattar, just ditt skratt
bredvid någon annan.

Nödvändigtvis inte vackrare
än jag
bara lite enklare att hantera
och inte skör
som nyis.

Vad kan hon heta?

Det spinner en oro kring magområdet
och jag låtsas sova
när nyckeln vrider om
talen 23.40.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hybrid med Poeter.se id #88859 innehar upphovsrätten